

Les màquines escurabutxaques, un bon negoci pels operadors a costa dels hostalers

Aquesta no és la primera vegada que ens referim al joc, i especialment a les màquines recreatives dels bars, en l'editorial. En ocasions diverses, hem utilitzat aquesta espai per explicar el litigi que ens separa de les empreses operadores de màquines escurabutxaques, que parteix d'unes diferències de l'any 1990 fins al 1996. Diferències econòmiques al seu favor que, si ho englobem amb tots els establiments de Lleida, sumen quantitats milionàries.

Per activa i per passiva, hem explicat que les relacions comercials que tenim amb les empreses operadores són majoritàriament al 50 % i, per tant, els operadors no poden prendre decisions de manera unilateral, i molt menys posant-se d'acord entre ells per cobrar les mateixes quantitats i a partir de les mateixes dates. Aquest procedir per si sol ja és motiu de denúncia al tribunal de la competència.

Tampoc és de justícia que sense que la taxa del joc s'hagi modificat en relació amb l'any anterior, ara ells modifiquin la quantitat en tres euros setmanals, total 150 € per màquina que s'emporten de més a l'any.

És una llàstima que no ens puguem entendre a les portes d'un gran canvi en el sector de joc als nostres locals; sobretot per què els operadors han d'entendre que aquest negoci no solament és seu, ja que tenen uns socis que són els hostalers i que com a tals han de saber compartir les decisions. Ens hi juguem el futur d'aquest sector.